

ПРОТОКОЛ

№ 100

гр. Пловдив, 02.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Галина Гр. Арнаудова
Славейка Ат. Костадинова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора М. Ст. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно
частно наказателно дело № 20235000600082 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:51 часа се явиха:

Жалбоподателят (искано лице) **Д. В. И.** лично и с **адв. Р. З. – служебен защитник**, назначен в първата инстанция.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. З.: Да се даде ход на делото.

Исканото лице И.: Да се гледа делото днес.

Съдът след съвещание намира, че са налице основанията за даване
ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото с прочитане на частната жалба на адв. З. - служебен защитник на исканото лице Д. В. И., против определение № 143 от 24.02.2023 г., постановено по ЧНД № 293/2023 г. на Пазарджишки окръжен съд, с което на И. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ във връзка с Европейска заповед за арест, издадена на 19.01.2023 г. от Окръжен съд в У. н. О., Ч. Р..

Съдебният акт се атакува като незаконосъобразен и неправилен. Иска

се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение по отношение на исканото лице Деян В. И..

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства. Да се даде ход на съдебните прения.

Адв. З.: Поддържаме жалбата и нямаме искания за отводи.

Моля да бъде разпитано исканото лице във връзка със здравословното му състояние.

Исканото лице И.: Не възразявам този състав да гледа делото за мярката ми. Поддържам частната жалба и се присъединявам към искането на адвоката - ще дам обяснения за здравословното си състояние.

ПРОКУРОРЪТ: Така направеното искане не следва да бъде допускано, тъй като каквито и изявления да направи задържаният, те ще имат само декларативен характер, но с оглед правото му на защита, считам, че няма пречка да бъде уважено искането.

Съдът, след съвещание, намира, че с оглед гарантиране правото на защита, следва да се уважи направеното искане на служебния защитник на исканото лице същият да бъде допуснат да даде обяснения относно здравословния му статус, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

Дава възможност на исканото лице И. да даде обяснения.

Исканото лице Д. В. И.: Епикризите ми са в Ч. и няма как да докажа заболяванията си, но страдам от хроничен панкреас, висок холестерол, високо кръвно и диабет втора степен. Ползвам медикаменти. Инсулинът ми е важен и без него здравословното ми състояние може да се влоши много. Приемам и хапчета за високото кръвно налягане, които са ми от Ч. и не мога да ги посоча като название, защото все още от български лекар не са ми изписани, но ги пия редовно – сутрин и вечер. Трябва да поддържам някаква строга диета, не мога да ям всичко, но не мога да я докажа.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания за доказателства.

Адв. З.: Нямам други искания по делото.

Исканото лице Д. И.: Също нямам други искания.

С оглед изявленията на страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбата. Считам, че Окръжен съд Пазарджик е взел единствено подходящата мярка за неотклонение за надлежното изпълнение на ЕЗА, а именно „задържане под стража“. Сочените от задържаното лице здравословни проблеми не могат да обосноват по-лека мярка за неотклонение, още повече, че това, че приема инсулин за диабет тип В, доколкото е известно, той не е инсулинозависим. Считам в този смисъл, че мярката за неотклонение на исканото лице следва да бъде потвърдена, т.е. да потвърдите атакуваното определение като правилно и законосъобразно, а частната жалба като неоснователна да оставите без уважение.

Адв. З.: Уважаеми апелативни съдии, моля да отмените определението на Окръжен съд Пазарджик, с което на подзащитния ми бе взета най-тежката мярка за процесуална принуда. Считам, че нищо не налага тази репресия спрямо него. Той е с чисто съдебно минало, има постоянен адрес в гр. С., където и работи – във В. з.. Относно обосноваването предположение, че е извършил това Д.ие, за което е обвинен в Ч. р., считам, че индициите са в много начален и несигурен етап. Обвинен е, че управлява МПС след като му е било забранено, без никакви подробности за това как, кога и къде се е случило това нещо и дали той е бил този водач. В същото време в Ч. р. се е водило задочно производство спрямо него, за което той не бил уведомен, не е знаел, т.е. не се е укривал, а се е върнал в Българи, започнал е работа тук. В тази връзка считам, че една мярка за неотклонение като „домашен арест“ с електронно проследяващо устройство би имала същия ефект и същите последици като на „задържане под стража“, още повече, че той е най-заинтересован от това да се върне в Ч., за да докаже своята невинност и да приключи наказателното производство. Сам е дал съгласието си да бъде върнат в Ч., но може да изчака дотогава с мярка за неотклонение „домашен арест“. Това съгласие даде на 27.02.2023 г.

следобед, когато беше заседанието по същество в Окръжен съд Пазарджик. Другото заседание е насрочено за 09.03.2023 г.

Съдът даде дума за лична защита на исканото лице.

Исканото лице Д. В. И.: Съгласен съм с това, което каза защитникът ми и няма какво да добавя.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И :

Дава последна дума на исканото лице.

Исканото лице Д. В. И.: Моля да измените мярката ми за неотклонение „задържане под стража“ в „домашен арест“, с която да си изчакам екстрадицията.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.43 от ЗЕЕЗА вр. чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Р. З., служебен защитник на исканото лице Д. В. И., срещу определение № 143/24.02.2023 г. на Окръжен съд гр. Пазарджик, постановено по ЧНД № 293/2023г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо исканото лице въз основа на Европейска заповед за арест, издадена от съдебните власти на Ч. р..

В жалбата се сочи, че не са налице основанията за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо исканото лице И.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо последния - „домашен арест“.

В съдебно заседание защитникът на исканото лице поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Исканото лице И. се присъединява към казаното от неговия защитник и иска да му се наложи мярка за неотклонение „домашен арест“.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваният съдебен акт, като

правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбата и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от надлежна страна в процеса. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.Пазарджик е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл. 63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража” спрямо исканото лице И..

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Срещу исканото лице е налице Европейска заповед за арест, издадена въз основа на заповед за арест от 19.01.2023г., издадена от Окръжния съд в У. н. О. поради неизвестно местопребиваване и присъда на Окръжния съд в У. н. О., невлязла в сила. И. е признат за виновен за управление на МПС, въпреки че тази дейност му е била забранена за период от три години от 23.09.2021г. до 23.09.2024г., и е осъден на една година лишаване от свобода.

Същото Д.ие съставлява престъпление и по смисъла на НК на Република България /чл.343в от НК/ и се наказва с лишаване от свобода. Наложената санкция лишаване от свобода е над предвидения минимум от четири месеца съгласно чл.36, ал.1 от ЗЕЕЗА.

И. е бил призован лично за съдебния процес, но не се е явил, вследствие на който е постановен съдебния акт на чешкия съд. Понастоящем се намира в Република България, поради което и въззивният съд намира, че съществува реална опасност той да се укрие. В подкрепа на това е и обстоятелството, че е пребивавал извън пределите на страната, както и, че понастоящем живее в населено място, различно от това по постоянния и настоящия му адрес.

Горният извод не се оборва от изложените от защитата доводи за здравословни проблеми. Същите не са били пречка лицето да пътува. При възникване на такива, на исканото лице ще бъде оказана необходимата медицинска помощ съгласно ЗИНЗС и ППЗИНЗС.

Като се има предвид изложеното настоящата инстанция намира, че за да се осигури участието на исканото лице И. в производството по изпълнение на Европейската заповед за арест, следва да му се вземе мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Поради горното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.Пазарджик е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 143/24.02.2023г. на Окръжен съд гр. Пазарджик, постановено по ЧНД № 293/2023 г. по описа на същия съд, с което спрямо исканото лице **Д. В. И.**, ЕГН *****, е взета мярка за неотклонение „задържане под стража” въз основа на Европейска заповед за арест, издадена от съдебните власти на Ч. р..

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с. 3.

Заседанието се закри в 11:11 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____